

SOBRE L'ETIOLOGIA DE LA COLITIS ULCERATIVA

per

F. GALLART I MONES

P. DOMINGO

Separant del gran grup de les colitis ulceratives aquelles que tenen un origen tuberculós, sifilític, disenteric o parasitari, en resta encara un gran nombre d'etiologia no ben determinada, que són les que avui constitueixen la colitis ulcerativa pròpiament dita.

Dins d'aquest capítol, s'ha donat valor etiològic al colibacil (Lynch i Felsen, Rubinstein, Schur), al b. disenteric (Straus i Loewental), a l'enterococ (Schraeder) o als espiroquets (Delamave). O bé a un grup de gèrmen : coli, proteus, piociànic i prodigiosus (Jex-Blaque), coli i neumococ (White), coli, estreptococ, b. Welchii i piociànic (Bassler), estreptococ i colibacil (Lockhar Mummery), estreptococ, estafilococ, colibacil, i b. Welchii (Hewes), colibacil, estreptococ i neumococ (Rowe), conjunt de flora anaeròbia (Damaso G. Arrese, Blanco y Lastra). O bé s'ha donat valor a l'existència de circumstàncies especials que augmentarien les propietats patògenes de la flora normal del budell (Yoemans, Paulson), o a estímuls recíprocs de certes bacteries (Arrese), o a les formes filtrables del bacil de Koch (Arrese, Blanco y Lastra, Zarco, Giménez).

Però, enfront d'aquests treballs, sorgeixen els de Barga primer i els de Buttiaux i Sevin després, els quals atribueixen aquesta malaltia a un agent etiològic específic. Aquest, en forma de diplococ, i pertanyent al grup dels estreptococs, podria aïllar-se de tots els malalts de colitis ulcerativa, i produiria en el conill i en el gos un quadre d'infecció característica.

En aquesta comunicació aportem els resultats obtinguts en l'estudi bacteriològic acurat de vint-i-cinc malalts típics de colitis ulcerativa, simultanejat amb el d'un nombre equivalent de controls. Les tècniques d'estudi seguides han estat les preconitzades per Barga i Buttiaux. Molts malalts han estat observats diferents vegades, per tal d'assegurar-se de la persistència dels gèrmenes isolats. La síntesi de les espècies de diploestreptococs isolades a partir dels raspats de les lesions ulceratives i dels fecs de mucosa en els controls, l'exposem a continuació:

Designació del germen	Malalts de colitis ulcerativa	Sans (controls)
Str. fecalis.....	8	8
Str. mitis.....	8	5
Str. saprofiticus.....	2	4
Str. salivarius.....	2	0
Str. ignavus.....	1	2
Str. infrequens.....	1	0
Str. equinus.....	0	3
Pneumococcus.....	0	1
No classificats.....	3	2

La pauta de classificació seguida ha estat la de Brown. Entre la nombrosíssima quantitat de gèrmenes isolats, no hem considerat, per al fi del nostre treball, altres que aquells que més s'apropaven a les caracteritzades per Barga i Buttiaux. Devem a l'amabilitat de Barga la tramesa d'una mostra del seu germen, la qual ens ha

permès de realitzar un estudi que servís de control als nostres mètodes de treball.

Tots els gèrmens del tipus diploestreptococs isolats del budell han pogut ésser identificats correctament seguint la pauta de classificació de Brown. Caldria assimilar, doncs, el germen de Bagen a l'estreptococ mitis i el de Buttiaux i Sevin a l'estreptococ saprofiticus. Però si en el pur terreny de la classificació bacteriològica no trobem una base que justifiqui la determinació d'un germen específic, no podem deixar de consignar el valor patogenètic, tan diferent, que pot observar-se entre els gèrmens diploestreptococs isolats dels malalts i els separats de les persones sanes. Resumim a continuació els nostres resultats, obtinguts després d'injectar al conill, per via intravenosa, una emulsió dels gèrmens corresponent a un cultiu de vint-i-quatre hores en agar-sang sobre la superfície inclinada d'un tub de 3 cm. de diàmetre.

Malalt N.º	Germen isolat	Acció dels cultius purs
1	Str. fecalis 1.....	—
2	Str. fecalis 1.....	+
3	Str. fecalis 1.....	+
4	Str. fecalis 1.....	?
5	Str. mitis 2.....	—
6	Str. mitis 2.....	+++
7	Str. mitis 2.....	++++
8	Str. mitis 2.....	+
9	Str. mitis 1.....	+
10	Str. mitis 1.....	+
11	Str. mitis 2.....	+
12	Str. saprofiticus...	++
13	Str. saprofiticus...	++++
14	Str. mitis 1.....	++
15	Str. salivarius 2..	?
16	Str. salivarius 1..	+
17	Str. ignavus 1....	?
18	Str. infrequens 1..	—
19	Str. fecalis 2.....	—
20	no aïllat.....	?
21	Str. fecalis 1.....	—

Malalt N.º	Germen isolat	Acció dels cultius purs
22	Str. fecalis 2.....	?
23	Str. fecalis 1.....	?
24	no aillat.....	?
25	no aillat.....	?
26	Str. fecalis 2.....	—
27	Str. fecalis 1.....	—
28	Str. fecalis 1.....	—
29	Str. fecalis 2.....	—
30	Str. fecalis 1.....	—
31	Str. fecalis 1.....	—
32	Str. fecalis 2.....	—
33	Str. mitis 2.....	—
34	Str. mitis 2.....	—
35	Str. mitis 2.....	—
36	Str. saprofiticus...	—
37	Str. saprofiticus...	—
38	Str. saprofiticus...	—
39	Str. saprofiticus...	—
40	Str. ignavus.....	—
41	Str. equinus 1....	—
42	Str. equinus 1....	—
43	Str. equinus 1....	—
44	Str. mitis 1.....	—
45	Str. ignavus 1....	?
46	Pneumococ.....	—
47	Str. fecalis 1.....	—
48	no aillado.....	?
49	Str. mitis 1.....	?
50	no aillat.....	?

— significa que els animals inoculats no han presentat cap pertorbació.

? que la investigació no s'ha practicat.

+ mort sense lesions.

++ mort amb lesions de tipus septicèmic.

+++ mort amb localitzacions en diferents òrgans.

++++ mort amb localitzacions intestinals.

Dels anteriors treballs cal concloure : 1.^r Que en les colitis ulceratives es troben d'ordinari gèrmens que ressonen inicialment a les característiques assenyalades per Barga i per Buttiaux. 2.ⁿ Que aquests gèrmens no són específics de la malaltia, i que cal assimilar el descrit per Barga a l'estreptococ mitis i el trobat per Buttiaux a

l'estreptococ saprofiticus. 3.^r Que aquests gèrmens, que en els controls estan d'ordinari desprovistos de virulència, tenen poder patogen per al conill quan s'isolen dels malalts de colitis ulcerativa.

*Laboratori Bacteriològic Municipal de Barcelona.
Hospital de Sant Pau.
Clínica de Gastroenterologia.*